

NOVINE

Pobožen. družbeni, pismeni list za vogrske Slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto vsakoml na njegov naslov 6 K,
 Skupno v edno faro 4 K.

Cena Novin v Ameriko je na leto 12 K.
 Cena ednoga drobca je doma 6 filerov.

VREDNIK:

KLEKL JOŽEF

vp. pleb. v Crensovcih, CSERFÖLD, Zalamegye.
 K tom! se more pošilati naročnik! i vsi doplat, nej
 pa v tiskarno.

Vsi naročniki tak domači kak ameriškanski
 dobijo k NOVINAM brezplačno vsaki mesec
 „Marijin List“ i na konci leta „Kalendar
 Sreca Jezusovoga.“

V Nazareti.

„Pa je stanúvao v mesti, štero se zové Nazareth“, nam piše sv. evangelium. Te pa ne v Jeruzalemi, nanč ne vu velikoj palači, líki v malom mesteci v siromaškoj k bregi naslonjenoj kuči. Pa tam je preživo vsa leta svoje mladosti med delom, molítvov v lúbézní.

Zdaj v začétki leta je tak vnogi človek pun vūpanja novoga življenja. Tak vnogi čaka kaj bolšega od novega leta, kak tisti mladéneč, kí je pod snegom v mrzloj zímí najšeo zláti klúč. Mislo sí je na to: „Kdo je klúč, tam more biti lada.“ Je začno konati zemlo, pa je najšeo v zemli železno z erjavleno lado. Z velkov težavov jo je zdigno vō mišléc: „Ka ge tū notri more biti? Je zlát, je železje, obleka, ali samo zemla?“ Z vnogim trúdom odpré lado pa pred njim se v globočini lade drúgo nikaj ne skáže, kak kmična tema, štere njegovo oko prešínoti ne more.

Ne smo tak tūdi mí? Za namí leto puno nevole, pred nami čarna noč, štere ne moremo prebroditi. Na konci leta mo komaj vídili, ka nam je prínoslo. Zdaj si pa želemo, ka naj bo blázeno, sladko, zdrávja, veselja i vse dobrote puno. Pa nam je mogoče doségnoti z toga vsega kaj, či ščémo, ár to je čúдно, ka ne novo leto, nego mí samí v novom letí smo sí mogoči blagoslov, ali preklénstvo bože spravíti na svoje glavé, kak nam je vola.

Je Herodeš v svojoj palači, obdáni z stolínami svojih dvornikov ino jezerami vojakov ne bio eden nájbole nesrečnih lúdi na sveti? Pa král svetá, kak málo dete v svojoj kuči brezí vseh dvornikov i vojakov, sam z svojov lúbov materjov („oča“ je hodo okoli za krúhom), jeli je on ne bio nájsrečnejší i nájblázenejší med vsemí lúdmí?

Pa to vse záto, ár je Herodešov dvor pun bio skažlívosti, brezbožnosti, man-

jostí na delo — Jezusova híža pa puna práve lúbéznosti med tremí srcami, bogábojznosti ino z njé zhájajoče delavnosti.

Prvi klúč k právomi míri srca i blagosloví božemi je molitev. Kde ona kralúje, tam je Bog, kde pobožne molítve ne, tam božega míra tūdi ne more biti. Kak rosa z nebés vzeleni trávnike našega srca vsakdenésnja molítve. Ona je, štera nas toláži ino nam správi pomoč v névoli trúdapunoga življenja. Ona nam obráča oči gori tá k právoj domovini, v šteroj láda vekivečen mír i blázenstvo. Ona nam olejša srcé i pamet v trújaví vsakoga dnéva. Tá molitev je bíla domá v Nazaretskoj híži, njé je ne bilo v palači Herodeša.

Z njov more sklenjeno bití marlivo delo. Kí misli, ka z samov molitvov čúde naprávi na zemli, on dugo ne bode molo. Či bi svéci samo bogamolíli, kda so bíli na zemli, bi hítro obledela bliščoba njihove nebeske korone. Istina, samo delo je nikaj, kak sama molitev tūdi slaba, líki oboje vkúp je za nás. Kí samo dela brezi molítve, on na pesek zída, njegov dúh se v delo i správanje zemelskíh dobrot vtopí pa tečas, ka njemi príde čas, ka bí meo iti z té zemlé v bolšo domovino, rávno zcela pozábi na njo, ár je po dugoj lúbézní dela z míslí pústo te bolši deo.

Za delom pa vsíkdar príde trúd i težáva. Pri deli se človek privádi áldove prínestí. Za dela volo trpí vnoga pa tak močen gráta za prenášanje vnogih nevol.

Či Bl. D. Marija ne bi tak delavna bíla, kak je bíla, či se Jezus od začétká mao ne bí privado na trúd, na glád, željo, pekoče sunce, vročino, dež vihér ino zímó, kak bi mogla njidva prenášati slednja trpljenja eti na zemli?

Pa nanč ne! Kí neve žrtve prínestí, kí nevé trpeti z lúbézností Bogá i blížnjega, on ne more blázení bití.

Záto, ka je življenje trpljenje. K tomí nas pa samo molítev i delo privádi. To dvoje. Kí ne moli, on ne polevle trúdiv svojih; kí ne dela, on neima podlage za prenášanje nevol pa záto z prvim vihérom, šteri príde nad njega, more vkúpspádností pod terhom življenja. To je pa začétek spadája v dvojnost, v šteroj bláženstva nega. Ščéte blázení bití? Ite se včít molíti i delati pa trpeti v hížico Nazaretske svéte družine, pa de vam te šlo, či te následúvali to, ka vídíte tam.

Naročniki pazite na to!

Dnes tjeđen smo dokončali III. letni tečaj Novin, dnes začnemo štrtoga. Štrtoga leta prvo številko dnes do rok dobite. Cena Novin je vsakoml na njegov naslov 6 K, skupno v edno faro pa 4 K na leto. Brezplačno se da vsaki mesec Marijin List k Novinami i na konci leta Srca Jezusovoga kalendar. V tom dragom časi dosta dúševne hrané za te mali penez. Ne odvržite jo, dragi Slovenci! Ostanite, stalni, stari naročniki! Pristopite novi! V niednoj slovenskoj híši ne bi smeje Novine menjkati! Dva tjeđna še počakamo, zatem pa stavimo Novine vsakoml, ki ne plača na nje. Naročnino konči na polleta pošlite notri, brez naročnine ne moremo Novin pošilati. Vsaki tjeđen víše 200 koron moremo za Novine plačati, zato je na porgo nikoml ne moremo pošilati!

Vrednik.

Bojna. — Mir.

Dania, Švedska i Norvegija so se tūdi obrnole do vojskúvajóčih se držav, naj se zmírijo. Vsíkdar več vūpanja. Oj molimo, ka se ne pretrgajo te niti mirú. — Poročila z bojišč so kratka. V Romaniji na vse kraje napredú-

jemo. Zavzeli smo *Rahel* mesto na jugu. 1400 Rusov i Romanov smo vlovili, 18 strojnih pušk i tri štuke zaplenili.

Na francozkom bojišči pri *Maas* reki so Nemci do tretje francozke linije vdrlji, 222 Francozov zgrabili i 6 strojnih pušk zaplenili.

Kronanje.

Prihod kralja v stolnoglavno mesto Budapest. 27. Decembra ob 9 predpoldnom se je geno z Beča dvorni vlak z našim apoštolskim kraljom, z kraljicov, trononaslednikom i njihovim spremstvom, da bi svetle goste pripelao k nam, k deci osirotelej, ka bi v njih zadobili po kronanji svojo družino, svojega očo i mater, kam bi z vüpanjom smeli se v vsakoj nevoli podati. Kola, v štera je stopila kraljevska družina, so bila temnosvetla i nosila napisek IV. K. I. to je Karol, prvi, kak avstrijski casar i 4. kak vogrski kralj. Vlak je pri *Marschegg* postaji stopo na vogrška tla; tü, kak i v *Pozsony*-i i v *Érsekújvár*-i je vlak postano, kralj pa stopo z svojega salóna pa ljübeznivo sprejmao pozdrave raznih poslaništev.

Ob dvema popoldne pride vlak pred krasno okinčani kolodvor. Čaka kraljevski par gr. Tisza Števan ministerski predsednik z ženov, državni poslaniki, plemenitaši i brezbrojno narodo. Iz vlaka je prva izstopila Zita kraljica v čarno oblečena, za njov kralj v obleki velikoga generala, z rudečimi lačami i snažno-belim kaputom z zlatom obšitim. Za njima nese prestolonaslednika maloga *Otona Franc Jožefa* njegov odgojiteo grof *Wallis*. Kak je vlak stano, je zadonela banda 1. domobranskoga pešpolka, šteroga častna stotnija je na kolodvori sprejela kraljá, na gori sv. Gerarda (*Gellérthege*) so pa zagrmeli od veselja topovi. Grof Tisza je zdaj poljübo kraljici roko, kralj je pa njemi i drugim ministrom roko podao, sprejeo poklon častnikov vojaških i mesta Budapesta, šteroga župan dr. *Bárczy Števan* ga je pozdravo v imeni prebivalstva. Kralj je odgovoro, ka ga veselje i vüpanje napuni, kda vidi veliko vörnost svojih podanikov i se srčno zahvali za ljübezniv sprejem. Kraljici je zdaj ponüdila hči mestnoga župana lepi šopek korin (rož.) — *Jako lepo se zahvalim na dragih rožicah*, — njoj je v odgovor dala.

Maloga prestolonaslednika odpelajo najprle v grad. Zdaj se pa naravnajo kočije, da bi kraljevski par sprevodili v grad. Kraljevska dvojica si je vsela

v svoja kočija. Ta so bila pozlačena cela, ešče na potačah. Vpreženi so bili v nja štirje beli konji z pozlačenov škerjov. Pred kočijami i za njimi je jezdo v belo-pozlačeno oblečeni konjenik z belov parokov; takšiva dva sta sedela tüdi ozádaj na kočijah i jezdila na sedlastih konjah. Za kraljom so se pelali ministri, veliki županje županij (*vármegye*) i 31 dvopreg vogrskih plemenitašov. Cela pot je bila okinčana z zelenimi vejicami i z banderami. Posebno lepi je bio kolodvor i most prek *Dünaja* pred gradom. V neštetihi mestah je gledao napisek veselo na kralja „*Isten hozott!*“ (Bog te prineso!) Veseli „*Éljen*“ (*Živio*) klici so napunili kraj, povsod kje se je visoki kraljevski par vozo i mahalo z robčeki, kranščaki proti njemi do 250 jezér ljüdi. Štiri leten prestolonaslednik se je ob dvema pripelao v grad. Rogovi so zatrobili, vojska je meče potegnola i soluterala. Med potjov ga je pa deca navdüšeno pozdravljala. Z rokicama se je odklanjao na oba kraja ceste veseloj mladini. Poltreh je prišo v grad kraljevski par.

*

Odposlanstvo državnoga zbora pred kraljom. Ob šestih večer so se zbrali poslaniki (*követje*) državnoga zbora v gradi v dvorani tronskoj (*trónterem*). Kre pozlačenih belih dver tronske dvorane je stala telesna straža. Nosili so črevlje, bele lače i z zlatom obšite, kapute rdeče, sabljo so pa na prsah v križ držali. Stené dvorane so z žutobeloga mramora, tron je pod nébov, štere zgornji del je z zlata setkan; stena kre trona je pokrita z zlatom obšitim z rdečim žamatom. K troni tri stube pelajo, pokrite so z rdečev z zlatom zarobljenov preprogov (*leppich*). Na srdini stoji kraljevski stolec z pozlačenimi nogačami iz naslonjačama iz čistoga zlata, poleg njega pa visoki trinogočasti stolec; celi je z zlatom obit. Kre trona se postavi vogrška telesna straža, 3 na desni, 3 na levi kraj. Oblečeni so v narodno nošo, na glavi z kučmami; meče majo na prsah v križ. Pred tronom se razvrstijo poslaniki. Zdaj pride kralj. Pred njim ido ministri, dvorjeniki i nese se apoštolski križ pred njim. Nosi ga dr. *Walter* č. püšpek. Gologlav prihaja kralj, kučmo drži v levici, stopi na tron, se nanizi pred poslaniki, kučmo dene na glavo i si dolsede. Zdaj prednjega stopi dr. *Csernoch* Janoš, knezoprimas i ga pozdravi pa oprosi, naj podpiše verolist, (v šterom je zapisana obljüba, ka pravice države kralj spuni), naj odloči den kronanja, naj se da kronati i naj pri-

segne na ustavo (*alkotmány*) vogrsko i naj dovoli, da se poleg starinske navade i žena za kraljico korunüje. Kralj je zadovoljen z prošnjami i pritrđi njim. Zdaj pa stopi dol s trona i roko poda knezoprimaši pa si ljübeznivo pogučava z poslaniki.

Pred kraljico ide zdaj odposlanstvo državnoga zbora. Ta je sprejme v dvorani rožnatoj na bogato okinčanom i pozlačenom kralječinom troni z svojimi dvornimi damami. Nosi srebrenobrokatno obleko, na glavi večvrsten diadem, na šinjeki džündž i demant. Dr. *Csernoch* Janoš, knezoprimas jo pozdravi i jo oprosi, naj dovoli, ka se i njenih ram dotekne krona sv. Štefaua. Z veseljom obeča spunitev prošnje i hvali Boga, ka se včakala toga veseloga dneva.

*

28. Decembra je prekdao kralj podpisani verolist dr. *Csernoch* Janoš, knezoprimas. Sküпно sejo sta mele državna zbornica (*képviselőház*) i hiša velikašov (*főrendiház*) iz štere so poslaniki i velikaši šli pred kralja v grad. V tronskoj dvorani je stopo kralj na tron med slovesnostmi više popisanimi. Na levi kraj trona je stao ministerski predsednik grof Tisza, na pravom pa knezoprimas, dr. *Csernoch*. Najprle je grof *Ambrózy* Julius novi čuvár sv. krone prisegna, ka de čuvao korono sv. Števana, zatem je pa kralj prekdao knezoprimaši podpisan verolist z temi rečmi: „Od državnoga zbora pred Nas vložen verolist korunüvanja sprejmemo i ga podpisanoga vašoj vernosti vrnemo, da se med zakone spiše.“ Knezoprimas se je nato v lepom govori zahvalo kralji za dobrotljivost, ka de pravice državne odsehal branila oblast postavna i pobožne kraljevske düše prisega, štera najbole to žele, da bi po skorajšom mři poveksala vernoga vogrskoga naroda dedno moč i slavo. Kda je kralj na té reči obečo, ka šče po sledah pokojnoga kralja hoditi v popolnom porazmenji z narodom, je navdüšenje tak naraslo, da so poslaniki pred tron stopili, z kučmami mahali proti njemi i v dvorani je vse grmelo od „*Éljen*“ klícov. Kraljica i mali prestolonaslednik sta to vse z velikim veseljom gledala.

Popoldne ob treh so odprli pred kraljom i odposlanstvom državnoga zbora železno lado, v šteroj so shranjeni znaki korunüvanja. Odpiranje je žmetno šlo, da je lada že dvajseti let ne bila odpirana. Vse so najšli nepoškodovano. Plašč sv. Števana je predelala sama kraljica za kralja.

Te den opoldne so prinesle gospe kraljici za dar obleko, v šteroj de koronana, pod voditeljstvom nadvojvodinje *Auguste*. Ta je srčno lepo pozdravila kraljico. Lepo obleko smo ti prinesle, njoj je pravila, zato ka mammo veliko ljubezen do tebe, ali od obleke še vekši dar ti ponudimo, kinč, šteromi para nej, nezmerno ljubezen celoga naroda, vzemi si ga v srce, o mlada kraljica, i bodi dobrotivna do njega. Gospé je lepi govor tak geno, da so jokale med njim.

Visoki gosti, vojvodje, nadvojvodje, casarske-kraljevske hiše, nuncij papov, veliki poslaniki, ministri iz drugih držav prihajajo v velikom broji na kronanje.

29. Decembra so meli probo koronanja. Kralj i kraljica sta prišla pred cerkev sv. Matjaša z onimi, ki do jihva na drugi den sprevaljali sem. Tū jihva čakao knezoprímaš i pelao v cerkev, kje je celi obred kronanja proban. — Popoldne ob dvema je kralj lado zakleno, v šteroj je korona sv. Štefana i drugi znaki koronanja, ključ je pa dao grofi *Khuen-Héderváry*-i, svojemi namestniki. Lado so zapečatili čuvara sv. krone, grofa *Széchenyi Béla* i *Ambrózi Gyula* pa namestnik državnoga župana, grof *Apponyi Šandor*. Na lado so prestirli plašč svetoga Štefana, šteroga je kraljica na telo kraljevo predelala i so ga z zlatim platnom pokrili. Lado so nesli zdaj na železna posrebrna i pozlačena kola, v štera je šest belih konjov bilo vpolženih, na sedlastih so sedeli jezdecí žuto-čarno oblečeni z belimi parokami i takši so šli i kre kol. Škér konjska je z zelenim plúšom bila prevlečena i bogato pozlačena. Kda so lado z sv. koronov na kola djali, so rogovi domobrantskih huzarov zatrobili, vojska je saluterála, vojaška zastava se je globoko priklonila pred njov, v vseh budapeštinskih cerkvah so zvonovi zadoneli, topovi na gori sv. Gerarda pa 21 strlajov napravili i ravnoteliko, kda so korono v cerkvi sv. Matjaša dolzdignoli. Korono so sprevaljali v najlepših oblekah i kočijah, čuvara sv. krone z kraljevskim namestnikom, odposlanstvo državnoga zbora, mestni župan stolnoglavnoga mesta. Celi sijajni sprevoz so odprli i zaprli huzarje. V cerkvi je čakao korono *Nemes Anton* púšpek z dūhovniki, komi je ključ od kapele loretske v roke dani, dveri kapele so pa zapečatene. Kapelo stražijo kronski čuvarje, cerkev tūdi zaklenjeno, pa četa domobrancov.

*

Post pred kronanjem. Sveta Mati-

cerkev pred kronanjem zapovedava tridneven post kralji i kraljici. Oba sta verno zdržala vse tri dneve post i kraljica je večkrat bila te tjeđen pri sv. obhajili, ali prečiščávanji. — Kraljica je pohodila več bolnišnic te den, se ljubezniva nagnola proti ranjenim junakom, zvedavala od njih, kde so ranjeni i po njihovih domačih. Z vsakim je gučala po njegovom maternom jeziki. — Naš pokojni apoštolski kralj je vedno te reči meo v vústah: „*Vse za deco*.“ To ljubezen do ostavljene dece vojakov si je zapisala v srce tūdi kraljica Zita i je dala dobljene dare pa darúvanih 650 jezer kron gotovčine za deco Vojrsko i ravno teliko za deco Austrijsko. Z tov smilenostjov, postom i z sv. obhajilom se je zaistino najlepše pripravila na kronanje, da bi postala mati naroda, kda njemi svetli tivariš oča postane.

(Dale dnes tjeđen).

Zalosten dopúst.

V polí pela bela cesta,
Po cesti ide mlád voják;
Je prevzėti od veselja,
Ves lehki njemi je korák.

Veseli je, domo de šo,
V radostí plava njem sercé,
Željno gléda tá na hížo,
To málo hížo materé.

Dugo je že, da zapústo
Polé domáče ino vás,
Drágo njemí rojstno hížo,
Pa mati, sestre, brati, vas.

Mogel z doma je odíti,
V boja grozéc krvávi plés,
Se za krála prav boríti,
In za doma svetlo čést.

Préstao dosta je trplenja,
Bil je ranjen ne sam enkrat;
Zláta krasi ga svetinja,
Bil je zmírom hraber junák.

Pa zdaj je že trplenje to
Pozábleno, pozábleno . . .,
Za nje plačilo dobo bo:
Oj radost ti, ka sme domo.

Veselje v srci mu žarí . . .,
Le k materí žele si sin;
Ah, mati mrtva pa leži . . .,
— Na sprévod ide materin!

Ivo.

Glási.

Dar prestolonasledniki Gospodičini *Purjesz* sta trononasledniki vojvgrskoga domobrancia za dar prinesle, lepo bábo z narodnov zastavov. Trononaslednik se je dari jako razveselo i kda jo je v roke vzeo, je Eljen skričao.

Dar za kralja. Mesto *Brassó* je kralji darúvalo imenitni grad *Tölcsvár*.

V žarečo peč je skočila v norosti *Trisnik Kata* pri *Beljaki* na *Rutah* v *Koroškom*. Bila je jako pobožna oseba, ali zmešalo se njoj je v glavi. Pokopali so jo na *Štefanovo* z velikov vdeležbov ljudi.

Trije vagoni cukra so prišli v *Lendavo*. Na karte ga razdelijo.

Rekviriranje se je dokončalo. Zaduže dni se je samo 14 kil zrnja računalo na edno odraščeno osebo na mesec, prle pa 16. I kje se je 16, se moreta dve kili še odračunati.

Vlomili so v *D. Lendavi* v *villo Fuss E. Ferdinanda*, državnoga poslanika. Žganico i šampanjo so odnesli, obleke neso se dotikali. Sledovi kažejo na vojaške bočkore.

Pod oltár so skrili zrnje v *Vratišancih* ništerni kmeti. Do 4 metrov žita i pšenice so našli tam orožniki. Krivci so ešče nej odkriti.

Pomiloščeni je *Kramarž*, češki državni poslanik, ki je zavolo veleizdajstva bio na smrt obsojen. Srmtna obsodba je spemenjena na 15 letno teško temnico. Pomenjšana je obsodba njegovih tovaršov tūdi.

Nedeljski počitek je bio odredjen v soboto na den kronanja zavolo veselja, ka smo dobili novoga kralja. Te den so se zato pravde ne obravnavale.

50 letnico obhaja tedenski list *Štajarskih Slovincov „Slovenski Gospodar.“* 16. januara bo 50 let, ka je prvič začeo izshajati. Zdaj ma 30 jezer naročnikov. Veselo čestitamo! Vnogo dobra je včino te krščanski list prostomi ljudstvi. Bog ga ohrani še dugo let.

Log ma k odaji v *Ivanovcih* *Kodila Jožef*. Zglasiti se trebe pri njem. Pošta *Urdomb. Vasm.*

Kodaji je v *Koprivniki* pri *Frumen Ferenci* celo gospodarstvo, konji, šker, pohišstvo.

Pozdrav pošiljajo: *Balašic Štefan*, ranjenec z *Male-ja*; veseli se njemi srce, ka čita *Marijin List*; na podporo pošle 4 k.; *Koren Jožef* i *pajdaši*, metalcí bomb od 99. čete; prosijo, da bi meli smilenje nad njimi i njim poslati *Novine*, zato ka je žalostno za človeka v smrtnoj nevarnosti zmerom živeti, ne pa meti pri roki škéri, štera bi ga

na večnost pripravljala; veselijo se, ka so vredni bili odpraviti božično spoved; Talijani so edna postojanke od vzeli i dvojje letalo njemi dol strelili; prosijo vseh Slovincov molitve zase, ka ostanejo krepki na duši i teli; *Franc Jožef* i pajdaši p. 53. pp., veseli jih Marijin List i Novine; *Edšidt Štefan*, pešak 83. pp. z Gedemec; to njemi je na največšo tolažbo, ka z pajdaši more vsaki večer najsvetejše oltarsko Svestvo obiskati; *Forjan Števan*, topničar, z Lipovec; dobro njemi je v boji; željno čaka vseli List i Novine pa nej samo on, nego i pajdaši, Madjari pa Slovaki, šterim more razlagati naše čitenje. Nezmerna radost ga obišla, ka je najšeo dečka, ki je njegovoga mišljenje, ki rad moli i je čisti. Edno celo noč sta si gučala od lepote i plače deviškoga življenja, kaj je obema na nepopisno veselje služilo; *Geder Jožef*, letalec, z Korošec, vsemi pisatelom našim i častilcom Nevtepene D. Marije pa vsem vernim Slovencom; prosi molitve k malomi Jezuski za mir, ka z grmljenja topov pride v krog tistih domo, ki je tak željno čakajo i se tak britko suzijo za nje; *Hozjan Jožef*, topničar 42. teško top. p. vsem duhovnikom; *Zelko Matjas* z Láz i *Útroša Ivan* z Sr. Bistrice svojim duhovnim pastirrom, roditelom, bračekom, sestricam, sosedom, vsem Slovencom; za slovo podata vsem roko i prosita njuve molitve, ka de jihva čuvala Dev. Marija v obrambi domovine, za štero čast jihva odgojila mila domača slovenska zemljica; *Sajnovič Anton*, pazitelj zajetih, z Gibine; zahvali se za Novine, pri šterih čenji zdaj bar slovenski čuje; *Vučko Ladislav*, topničar z Ižekovec; *Osászár Andraš* i *Zver Jürj* od V/20 et. bat.; *Gregorinčič Franc*, pionir 48. pp. z Presike, Štajersko; prav lepo se zahvaljuje za Novine, štere žmetno čaka; *Maček Štefan*, vojni orožnik, z Večeslavce, Novine v materno reči ga jako veselijo posebno zato, ka nauke lepe glasijo; *Meznarič Alojz*, sanitec pri 20. strelcah i njegovi pajdaši, fantje slovenski iz južnoga bojišča, *Štefan Vesenjaj* iz visokogorske II. stotnije, štajarski rojak vsem vogrskim Slovencom, od jugozapadnoga bojišča; *Balašič Jožef*, topničar, z Markišanec vsem poznanim Slovencom i duhovnim pastirrom pa njim žele po Dev. Mariji od dobroga Boga srečno i blaženo novo leto i prosi njuve molitve za vojake, ka njim k leti več ne de trebalo mraza trpeti na bojišči; veseli ga trno slovensko čtenje.

Jeza, (čemerje), neprijetnost i slabo razpoloženje so posledice zamašenja (stavlanja) i slabe prebave. Vnogi ne ve za zrok, vnogi si pa še pomagati z želodec slabečimi sredstvi. Neškodljivo poganjajoče sredstvo so „Elsa“ rebarbarske kroglice, štere pomali poženejo človeka. Ženske i deca je tudi radi jemljejo. Predbojske cene 6 škatlic 4 kor. 40 fil. Naročijo se pri lekarniki E. V. Feller, Stubica, Centrale 146. (Horvatsko). Bolečine odpravljajoči esenčni Fellerov „Elsafluid“ se tudi tu naroči. 12 glazkecov franko 6 K. Jezeri majo pri roki te Elsa preparate.

Zakaj je na zaletenskih travnikaj teliko krtov?

Zgodovina teh krtov je velikoga pomena za slovenskoga gospodara. Že nekda sveta so te travniki meli prec i krtov, ki so kmetom dosta kvara delali.

Na ednom spravišči so Zaletenci določili s svojim županom, da bodo lovino napravili na krte. Grozno je bilo gledati, kak so Zaletenci edno jutro že pri sunčenom izhodi, na vsakom travniku po štirje ali pet, krte kopali. Okoli poldneva so prišli domo in so prinesli en žakeo pun krtov. Predstavili so je svojimi župani rekši: „— Ti, župan, moreš določiti za to grdo živino eno grozno smrt, ar so nam teliko kvara napravili.“ — Župan se obleče v čarno obleko in tak ide sodit krte na smrt, rekoč: — „Ja, prešmenteni krti, da so nam teliko kvara napravili, si zaslužijo tudi eno grozno smrt. Zato je pa moremo vse žive pokopati na tisti travnikah, kje so telko kvara naredili. Po bo ena grozna smrt za nje.“ — Zato pa še dnes den teliko krtov na zaletenskih travnikah, ar so žive pokopali.

Pošta.

Vsem se iz srea zahvalimo, tak domačim kak dragim vojakom, ki so nas k božiči i k novomi leti z vnogimi toplimi ljubeznivimi pozdravi obsipali. *Kosár J. Martinja*. 28. 3 k. na samostan dobo. Bog plati. *Zétek Jožef*. *Andovci* 28. Poslane 3 krone so zbrisale zaostani lanski dug. Pozabili ste lani naročnino poslati; predlani ste poslali 2 k. mare. 9. i za tisto ste dobivali I. 1915. Novine. Na I. 1917 je tak eše vse na dugi. *Strah Jožef*. *Selniškierh*. Dobo sem 16 k. Iz toga je 3 k. še vašega duga na lansko leto. Pozabili ste Novine platiti. *Krpič Franca žena*. G. Slaveči. Oena kalendara je 1 K., Novin ednih pa 6 k. na vaš naslov.

Prkiš F. Bakovci. Dobo sem naročnino i podporo. Bog plati. *Kosár Mih. Satahovci*. Vojakom brezplačno pošilamo, samo podporo prosimo, kaj što prevrpa poslati. *Bocskai Verona. Gerlinci*. Kalendar cena je 1 K., za Novine i List na svoj naslov plačate 6 k. na leto. *Mencigar M. Wieden*. Dobo sem. Bog plati. Kalendar že dobite. *Donša Ferenc Gradišče*. Tvoje pa Kós Pava Novine z Listom so brezplačne. Le trdi se, Marija ti plača. Vsaki pa ki Novine ma, dobi tudi List i kalendar pa za vse samo 4 k. plača. Posebi se več ne dajo ne Novine, ne List.

100 litrov domače pijače

Elpis!

vkrepčevalna tédne in žejo gaséče si more vsaki sam napraviti za male štroske. V zalogi so: ananas, jaboka, grenadina, maline, muškatekka, meta, pomaranče, strašnica in višnja. Neuspeh izključen. Ta domača pijača se pije poleti mrzlo pozimi pa vroče namesto ruma. Snovi z natenenim navodilom stanejo K 10 poštine prosto proti povzetji. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ker se delavci s tov pijačov okrepčajo ne da bi bili pijani ali pa da bi zgubili na delavskoj zmožnosti

Janez Grolich, drogerija „pri angelju“ Brno štev. 85. Moravsko.

Odpraviti

škodljivi vpliv, šteroga z nepoštenoga namená razglašena ponarejenja napravijo, ne pa nepotrebni reklám delati šéjo te vrste. Zato znova povdarjamo, ka je dobrodišeči „Elsa-Fluid“ pravi še ma znamek „Elsa.“ Če što ne bi poznao izmed naših števeov toga stárodavnoga, dobroga vrastva, naj opita svojega vračitelja, ka dobro dene, bolečino vtiša i vno-gokrát je potrebao to sredstvo

proti telovnim bolečinam, glavoboli,

zobeholi, protinskim betegom i drugim boleznestam. Ne vzemino spodobnoga imena rakij, tekočin, elikserov itd., nego pravoga si. naročimo pri Feller V. Eugen lekarniki, Stubica Centrale 146. (Zagreb žup. Horvatska.) Predbojske cene: 12 malih ali 6 dvojnih ali 2 specialneva glazkeca poštine prosto za 6 kron, 60 malih ali 30 dvojnih ali 10 specialnih kantic poštine prosto za 25 koron. (Poganjajoče „Elsa-pilule“ so samo z „Elsa“ znakom prave, 6 škatlic poštine prosto 4 kor. 40 fil.)

Što si kurečih očih ne odpravi, si zmantra hojo z bolečinami si oslahi cele telo.

Odpravljanje kurečih očih brez bolečine

je prava dobrota za vsakoga, ki trpi od njih. Ne moremo zadosta naglašuvati, kak nevarno je rezanje kurečih očih. Nož zna, ne da bi v pamet vzeli. globlje v meso prit i noga je, pa vedno izpostávljena prahi i nesnagi, kaj v rano pride i vno go smrt noga krvnoga zastrupljenja je nastanolo tak že. Kureče očih brez noža gotovo lahko i hitro moremo odpraviti z Fellerovim „Elsa“ flajétrom za turište (flajéter za kureče očih, cena 1 kor., v škatlah 2 kor.) ali z Fellerovim „Elsa“ tinkturem za turiste (— tekoča tinktura za kureče očih, cena 2 kor.) — Vnogo jezer turistov, žandárov, pismonoseov, vojakov, gospodarov i gospa, šteri premálo obútel nosijo i ki so je dozda rabili prepórača to sredstvo, štero hitro i stalno odpravi kureče očih. Dokač največ sredstva za odpravljanje kurečih očih (rezanje tudi itd.) samo gornji del kurečih očih odstrani, koren pa notri neha, zavolo česa oko znova zraste, tečas imenúvana Fellerova sredstva z kornom vred odpravljajo kureče oko. Oboje sredstvo kak i prah proti znojemji tela i nog (cena 1 kor) se ne posredno da naročiti pri;

Feller V. Eugen lekarniki
Stubica, Centrale 146. (Zagreb žup.)